

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om
ändring av riksdagsordningen**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att riksdagsordningen skall ändras så att republikens president kan ändra en regeringsproposition som avlåtits till riksdagen genom att avlåta en kompletterande proposition. Det skall vara möjligt att komplettera en proposition innan det specialutskott som handlägger ärendet har avgett sitt

betänkande. Enligt gällande lagstiftning måste propositionen återtas och en helt ny proposition avlåtats om regeringen önskar ändra en proposition som redan avlåtits till riksdagen.

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt efter att den har antagits och blivit stadfäst.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge

1.1. Gällande stadganden

Enligt 18 § regeringsformen och 28 § riksdagsordningen beslutar republikens president om att en regeringsproposition skall avlåtats till riksdagen. För det fall att regeringen önskar ändra en proposition som avlåtits till riksdagen känner grundlagarna inte till något annat förfarande än att propositionen återtas och en helt ny proposition avläts. Presidenten beslutar även om att en regeringsproposition skall återtas varvid han iakttar samma förfarande som då han avlåter propositionen. Enligt 28 § riksdagsordningen kan presidenten återta en regeringsproposition då det föreligger skäl härtill. Det har sålunda inte angetts några särskilda förutsättningar för att en proposition skall kunna återtas utan denna kan alltid återtas medan riksdagsbehandlingen pågår. Enligt 54 § arbetsordningen för riksdagen skall behandlingen av ett ärenden avslutas om propositionen återtas. Å andra sidan kan riksdagen genom riksdagsmännens motionsrätt i huvud-

sak anhängiggöra ärendet på nytt oberoende av att det återtagits.

Det nuvarande förfarandet enligt vilket regeringen eller i allmänhet det ministerium som föredrar ärendet, medan utskottsbehandlingen pågår, på eget initiativ gör förslag till ändringar i en proposition som avlåtits till riksdagen baserar sig enbart på praxis. Förfarandet saknar en klar grund i lagstiftningen. Däremot kan de förslag till ändringar som ministerierna framkastar på initiativ av utskottet i samband med hörande av sakkunniga jämföras med att ett utskott bistås med stöd av 53 § riksdagsordningen.

1.2. Praxis

I praktiken har regeringen två alternativ för hur man skall förfara då man önskar ändra en proposition som avlåtits till riksdagen: propositionen återtas och en ny proposition avläts eller ändringar föreslås för det specialutskott som behandlar ärendet. Propositioner återtas relativt sällan. Under åren 1940—92 återtog i

genomsnitt fyra propositioner vid riksdagen för respektive år. Oftast återtas de s.k. budgetlagspropositionerna som ansluter sig till budgetpropositionen. Budgetpropositionen har inte återtagits en enda gång. Propositioner återtas i allmänhet av politiska orsaker men däremot inte på grund av procedurfel.

Ett allmännare förfaringssätt än att propositionen återtas är att det ministerium som föredrar ärendet föreslår ändringar i den proposition som avlåtits till riksdagen i det skede då den behandlas i utskottet. I praktiken framför ministerierna ofta på begäran av utskottet ändringsförslag på basis av ståndpunkter som framkommit vid hörande av sakkunniga. Till sin natur varierar ändringsförslagen från obetydliga ändringar av rättelsetyp till omfattande ändringar av innehållet. Ändringar i innehållet som med hänsyn till propositionen som helhet är centrala och som klart tillkommit på regeringens eget initiativ är dock relativt sällsynta.

I det exceptionella ekonomiska läget under de senaste åren har det gjorts ganska många ändringsförslag som gällt särskilt budgetpropositionen och de budgetlagspropositioner som ansluter sig till den. Ändringsförslagen görs för det mesta i slutskedet av riksdagens budgetbehandling och de har under de senaste åren i vissa fall varit ganska omfattande även till sitt innehåll.

1.3. Internationell jämförelse

I samband med beredningen av propositionen har en granskning av de procedurer som iakttas då en regeringsproposition som avlåtits till parlamentet skall ändras i de övriga nordiska länderna samt i Frankrike, Tyskland och Nederländerna.

Huvudprincipen i dessa länder är att regeringen kan föreslå ändringar i en proposition som avlåtits till parlamentet. De förfaringssätt som antagits i de olika länderna grundar sig ofta på praxis och i dem iakttas i allmänhet inte de former som ansluter sig till avlåtandet av en regeringsproposition. Att återta en proposition och att avlåta en ny är ett exceptionellt förfarande då en proposition som avlåtits till parlamentet skall rättas. T.ex. i Danmark, Island, Frankrike och Nederländerna baserar sig förfarandet på den rätt för regeringen eller dess ministrar, som stadgas i grundlag eller

parlamentets arbetsordning, att föreslå ändringar i propositioner som är under behandling. I Sverige, Norge och Tyskland motsvarar det på lagstiftning baserade förfarandet systemet i Finland.

Fastän regeringens ändringsförslag baserar sig på regleringar som avviker något från varandra i de olika länderna företer praxisen dock i allmänhet relativt likadana drag som i Finland. Regeringen föreslår oftast ändringar i en proposition i samband med utskottsbehandlingen och utskottet beslutar på basis av sin rätt att företa ändringar om huruvida de skall godkännas. Ändringsförslagen är till sin natur såväl rättelser som innehållsmässiga och ibland mycket omfattande.

För ändringar i budgetpropositionen används i allmänhet samma förfaringssätt som i fråga om andra propositioner. I alla andra av de ovan nämnda länderna än Sverige och Norge fattas budgetbeslutet genom lag. I Sverige och Norge ges i slutskedet av budgetbehandlingen en kompletterande proposition till parlamentet i vilken regeringen har en möjlighet att på ett samlat sätt företa de nödvändiga ändringarna i den budgetproposition som tidigare avlåtits.

Frågan om att ändra propositioner som redan avlåtits har i flera länder upplevts som på samma sätt problematisk som i Finland. Även i de länder i vilka regeringen har en på lagstiftningen baserad rätt att föreslå ändringar i propositioner som behandlas i parlamentet har omfattningen av ändringsförslagen begränsats. I allmänhet förutsätts åtminstone ett sakligt samband med den ursprungliga propositionen.

En mer omfattande komparativ granskning ingår i ett arbetsgruppsbetänkande vid justitieministeriet ”Miten hallitus voi muuttaa eduskunnalle annettua esitystä?” (Justitieministeriet Lagberedningsavdelningens publikation 5/1993).

1.4. Bedömning av nuläget

Regeringens behov av att ändra en proposition som redan avlåtits gäller särskilt lagpropositioner och budgetpropositionen. De problem som ansluter sig till formerna för proceduren kommer fram just i dessa propositioner.

Den möjligheten som ett återtagande av en proposition bjuder då en proposition skall ändras används mycket sparsamt. Det proce-

dur som baserar sig på ministeriernas ändringsförslag är i praktiken allmänna. Ändringsförslagen är ofta av rättelsenatur och har framförts på initiativ av utskottet i samband med hörande av sakkunniga. Relativt sällsynta men med hänsyn till förfarandet ur en principiell synvinkel problematiska är de omfattande ändringsförslag som gäller innehållet och som framförts på regeringens eget initiativ med kringgående av hörandet av sakkunniga. Det förfarande som för närvarande iakttas särskilt för denna typ av ändringsförslag passar inte väl ihop med principerna i statsförfattningen. Ifråga om dem åsidosätts de organ som enligt grundlag skall medverka då en regeringsproposition avläts samt riksdagens plenum. Riksdagens grundlagsutskott fäste uppmärksamhet vid det problematiska i detta förfarande i sitt utlåtande (GrUU 26/1992 rd) om regeringens proposition med förslag till lag om skatteskalorna för 1993 (RP 202/1992 rd).

Det nuvarande förfarandet är inte alltid tillräckligt klart med beaktande av hur beslut fattas i statsrådet och propositioner behandlas i riksdagen. Att ändringsförslagen inte är tillräckligt offentliga är även det problematiskt särskilt då fråga är om långtgående ändringar i innehållet. Förfarandet kan i vissa situationer förstärka den bristande jämlikheten i riksdagen mellan representanterna för regeringspartierna och representanterna för oppositionen.

I samband med statens budgetproposition och de propositioner som ansluter sig till den kan det nuvarande förfarandet tänkas försvaga möjligheterna att fullt ut förverkliga de centrala budgetprinciper som stöder riksdagens budgetmakt, nämligen fullständighets-, enhetlighets-, klarhets- och rättvisepinciperna. På grund av den avsevärda mängd och omfattning som utmärker de ändringsförslag som riktar sig mot budgetpropositionen och de propositioner som ansluter sig till denna ger det nuvarande förfarandet även upphov till praktiska problem vid riksdagens budgetbehandling.

2. Propositionens mål och de viktigaste förslagen

2.1. Mål

Propositionens allmänna mål är ge det nuvarande förfarandet en med hänsyn till statsförfattningen som helhet acceptabel form i de

situationer då det klart är fråga om sådana ändringar av innehållet i en proposition som avlåtits vilka föreslagits på regeringens eget initiativ. Målet är att göra det klarare hur hela statsrådets ståndpunkt skall bestämmas då fråga är om centrala ändringsförslag i en proposition som avlåtits. Å andra sidan strävar man också efter att säkra riksdagens ställning genom att förfarandet görs klarare. Målet är att stöda riksdagen som en självständig lagstiftare samt att vid behandlingen av regeringspropositioner trygga de riksdagsmäns ställning som hör till oppositionen och särskilt deras som står utanför utskottsarbetet. Genom förslaget strävar man inte efter att ingripa i de inbördes maktförhållandena mellan de högsta statsorganen dvs. riksdagen, republikens president och statsrådet.

Beträffande budgetpropositionen och de propositioner som ansluter sig till den strävar man med förslaget särskilt efter att trygga riksdagens budgetmakt och att göra riksdagens budgetbehandling klarare.

2.2. De viktigaste förslagen

På basis av utredningen om den nuvarande praxisen är det nödvändigt att skapa en möjlighet för regeringen att ändra en proposition som avlåtits till riksdagen utan att denna dock återtas. På grund av de principiella och praktiska problem som framkommit borde propositioner ändras endast med iakttagande av ett i grundlag reglerat förfarande.

I propositionen föreslås en möjlighet att på regeringens initiativ ändra en proposition som avlåtits till riksdagen genom att en kompletterande proposition avläts. Kompletteringsmöjligheten kommer att vara en ny procedurform i riksdagsordningen. Den skall gälla för samtliga regeringspropositioner.

Komplettering av en proposition lämpar sig för en situation i vilken regeringen vill företa ändringar i innehållet i en proposition som är under behandling i riksdagen men bedömer läget så att det inte är ändamålsenligt att återta propositionen och att avlåta en helt ny, rättad proposition. Att avlåta en kompletterande proposition skulle göra ändringsproceduren lättare jämfört med att återta propositionen som ur procedursynvinkel förutsätter flere skeden än en komplettering av en proposition.

Procedurformen skulle till sin natur vara

exceptionell. Huvudprincipen skulle alltjämt vara den att en proposition som avlåtits till riksdagen inte borde ändras annat än av särskilda skäl.

Republikens president skall besluta om huruvida en kompletterande proposition skall avlåtas med iakttagande av samma förfarande som då en regeringsproposition avläts i allmänhet. Likaså skall riksdagsbehandlingen av en kompletterande proposition vara likadan som behandlingen av en regeringsproposition i allmänhet. Den kompletterande propositionen skall dock avlåtas innan specialutskottet har avgett sitt betänkande i ärendet. Det är nödvändigt att uppställa en tidsbegränsning för en komplettering för att den kompletterande propositionen skall kunna behandlas i riksdagen samtidigt som den tidigare propositionen.

Det skall inte ställas några särskilda juridiska krav på möjligheten att komplettera en proposition. Den kompletterande propositionen och den tidigare propositionen skall dock ha ett klart inbördes samband.

Den kompletterande propositionen skall närmast innehålla ändringar i den tidigare propositionens innehåll. De kunde till sin natur vara tillägg, avlägsnanden eller ändringar. För att säkra att den kompletterande propositionen blir tillräckligt klart och begriplig kunde den även innehålla sådana delar av den tidigare propositionen för vilka ändringar inte föreslås.

På grund av möjligheten att komplettera budgetpropositionen föreslås ytterligare att 31 och 32 §§ riksdagsordningen som gäller innehållet i budgetmotionen och tiden för väckande av en motion skall justeras. En budgetmotion som väcks på grund av en proposition som kompletterar budgetpropositionen skall kunna innehålla endast en sådan ändring som direkt ansluter sig till den kompletterande propositionen. Tiden för att väcka en sådan motion skall vara lika lång som tiden för att väcka en motion på grund av en proposition om en tilläggsbudget dvs. tre dagar från att propositionen har kommit.

3. Propositionens verkningar

3.1. Administrativa verkningar

Förslagets administrativa verkningar riktar sig mot statsrådet jämte ministerier samt riksdagen och närmast dess specialutskott. Då

komplettering till sin natur är ett exceptionellt förfarande kommer det att utnyttjas relativt sällan. En proposition kommer att kompletteras närmast i de situationer då regeringen på eget initiativ föreslår ändringar i innehållet i en proposition som avlåtits till riksdagen. Förfarandet skulle i sådana situationer göra sakens behandling och beslutsfattandet såväl i statsrådet som i riksdagen klarare.

Då en proposition kompletteras minskar antalet behandlingsskeden såväl i statsrådet som i riksdagen jämfört med att propositionen återtas och en ny avläts. En proposition som kompletterar den tidigare propositionen och som avläts i stället för en helt ny proposition kommer också i allmänhet att vara snävare till sitt innehåll.

Å andra sidan kan förslaget öka beredningsarbetet och behandlingsskedena i de situationer då en proposition som redan avlåtits kompletteras i stället för att man iakttar det tidigare formfria förfarandet. I stället för att ett brev sänds från ett ministerium till ett utskott skall en kompletterande proposition beredas så att man följer proceduren för en regeringsproposition och beslut om att propositionen skall avlåtas skall fattas av republikens president i statsrådet vid en presidentföredragning. Också i riksdagen förutsätter en komplettering av en proposition flere skeden jämfört med ett formfritt förfarande eftersom den först behandlas i remissdebatten innan den behandlas av ett utskott.

Eftersom de budgetmotioner som väcks på grund av den proposition som kompletterar budgetpropositionen ökar riksdagsmännens möjligheter att väcka motioner kan förslaget leda till att det årliga antalet budgetmotioner växer. Den motionsrätt som ansluter sig till den kompletterande propositionen har dock begränsats sakligt och tidsmässigt så att möjligheten att väcka motioner inte försenar budgetbehandlingen i onödan.

3.2. Ekonomiska verkningar

Propositionen har inga betydelsefulla ekonomiska verkningar.

4. Beredningen av propositionen

4.1. Beredningsskeden och beredningsmaterial

Riksdagens grundlagsutskott fäste i det ovan

nämnda utlåtandet (GrUU 26/1992 rd) som gavs om regeringens proposition rörande lagen om skatteskalorna för 1993 uppmärksamhet vid det förfarandet att, med beaktande av innehållet, mycket väsentliga ändringsförslag som gäller en regeringsproposition som behandlas i riksdagen kan framföras i ett brev till utskottet från det föredragande ministeriet. Enligt grundlagsutskottet är det svårt att anpassa detta förfarande som orsakas av praktiska behov till stadgandena i ärendet i vår statsförfattning. Enligt utskottets uppfattning är den praxis som iakttagits mindre önskvärd såväl ur statsrådets som riksdagens synvinkel. Enligt utskottet borde regeringen överväga om det föreligger anledning att ur ett statsförfattningssrättsligt perspektiv utreda de procedurer som iakttas i dylika situationer. I detta sammanhang kunde man också bedöma behovet av att inta stadganden om de regeringspropositioner som ändrar statens budgetproposition och kanske även de lagförslag som ansluter sig till denna.

Justitieministeriet tillsatte den 24 februari 1993 en arbetsgrupp för att med hänvisning till grundlagsutskottets utlåtande utreda de problem som ansluter sig till ändring av en regeringsproposition som är under behandling i riksdagen. Arbetsgruppen överlämnade sitt betänkande den 30 juni 1993 (Justitieministeriet Lagberedningsavdelningens publikation 5/1993). Arbetsgruppens betänkande innehöll ett förslag till ändring av riksdagsordningen samt ståndpunktstaganden som gäller förfarandet då propositioner återtas och det nuvarande formfria förfarandet enligt vilket ministerierna kan föreslå ändringar direkt för utskotten.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslagen

28 §. I paragrafens 2 mom. skall stadgas såväl om hur en regeringsproposition kan återtas som om hur en proposition kan ändras genom att en kompletterande proposition avläts. Möjligheten att komplettera en proposition kommer att vara en ny tidigare oreglerad procedur i riksdagsordningen.

Att komplettera en proposition skall höra till

4.2. Remissutlåtanden

Justitieministeriet inbegärde utlåtanden om arbetsgruppens betänkande av riksdagens kansli, statsrådets kansli och ministerier samt av justitiekanslersämbetet.

Den allmänna bedömningen i utlåtandena var att arbetsgruppens målsättningar kunde understödjas och att förslagen var möjliga att förverkliga. Riksdagens kansli ansåg att arbetsgruppens förslag om den tidpunkt då en kompletterande proposition skall avlätas var problematisk. Enligt arbetsgruppens förslag borde den kompletterande propositionen avlätas innan det betänkande som ett specialutskott avgivit med anledning av ärendet har upptagits för bordläggning vid plenum. Enligt riksdagens kansli borde den kompletterande propositionen avlätas i så god tid att den i sak kan behandlas av utskottet samtidigt som regeringens proposition samt att ett gemensamt betänkande kan utarbetas på basis av dem.

Enligt justitiekanslern vid statsrådet vore det ännu skäl att överväga den noggrannare regleringen av förfarandet då en regeringsproposition skall ändras. Justitiekanslern ansåg det problematiskt att ministerierna enligt arbetsgruppens förslag alljämt på eget initiativ skall kunna framföra ändringsförslag av rättelsenatur direkt till utskotten genom ett brev från ministeriet.

Vid beredningen av regeringens proposition har i mån av möjlighet de utlåtanden som avgivits beaktats.

republikens presidents behörighet såsom för närvarande gäller beträffande att avläta och återta en proposition. En kompletterande proposition skall avlätas, behandlas och möjligen återtas på samma sätt som övriga regeringspropositioner. Möjligheten att komplettera en proposition skall gälla för alla regeringspropositioner.

Möjligheten att komplettera en proposition skall begränsas tidsmässigt. En kompletterande

proposition skall avlåtas innan ett specialutskott har avgivit sitt betänkande i ärendet.

Tidsbegränsningen för kompletteringsförfarandet är motiverad såväl med hänsyn till riksdagens självständiga lagstiftningsmakt som av praktiska skäl. I praktiken uppkommer behovet av att ändra propositioner vid utskottsbehandlingen. Vidare gör den tidsmässiga begränsningen det möjligt att behandla propositionerna samtidigt.

Den kompletterande propositionen skall i huvudsak behandlas i riksdagen samtidigt som den tidigare propositionen. Den skall först behandlas vid remissdebatten och sedan enligt 63 § riksdagsordningen förberedas av ett specialutskott. Då utskottet behandlar regeringens proposition och den kompletterande propositionen bestäms gränserna för utskottets möjligheter att företa ändringar, på basis av vardera propositionen. Utskottet skall avge ett gemensamt betänkande om den ursprungliga och den kompletterande propositionen i enlighet med 21 § arbetsordningen för riksdagen.

Budgetpropositionen och de propositioner som ansluter sig till den är de enda regeringspropositioner för vilka tidpunkten för när de skall avlåtas för närvarande är reglerad. Enligt 69 § 1 mom. regeringsformen skall de avlåtas till riksdagen ”i god tid före finansårets början”. Förslaget om en tidsbegränsning för kompletterande propositioner kommer inte att stå i konflikt med detta krav. Då budgetpropositionen och de propositioner som ansluter sig till den kompletteras skall stadgandet i 69 § 1 mom. regeringsformen alltså beaktas.

Den kompletterande propositionen och den tidigare propositionen skall ha ett klart inbördes saksamband. Det skall klart och tydligt vara fråga om en komplettering av den tidigare propositionen så att i den kompletterande propositionen kan endast föreslås ändringar i vissa delar av den tidigare propositionen.

En komplettering av en proposition skall vara ett alternativ till att propositionen återtas så att regeringen och i sista hand presidenten har möjlighet att välja mellan dessa förfaringsätt. Tidsbegränsningen för kompletteringsmöjligheten inverkar dock på valet av förfaringsätt. Ifall det inte längre ur en tidssynvinkel är möjligt att komplettera en proposition skall denna kunna återtas och en ny proposition avlåtas. Även i de situationer då saksambandet mellan den kompletterande och den ursprungliga propositionen inte längre är klart t.ex. på

grund av omfattningen av de föreslagna ändringarna kommer det att vara motiverat att återta propositionen och att avlåta en helt ny proposition.

Kompletteringsförfarandet kan tillämpas på alla förslag som tillkommer på initiativ av regeringen själv om ändringar i innehållet. Detta gäller såväl ändringar i innehållet som är centrala för propositionen som en helhet som ändringar av mindre betydelse. De kan till sin natur vara tillägg, avlägsnanden eller ändringar i den tidigare propositionen. Med ändringar i innehållet avses här ändringar som gäller propositionens ställningstaganden i sak. Förfarandet skall lämpa sig även för ändringar av rättelsetyp om det anses ändamålsenligt t.ex. på grund av den avsevärda mängden rättelser. Det ministerium som föredrar ärendet skall dock alltså i enlighet med nuvarande praxis kunna föreslå ändringar av rättelsetyp för det specialutskott som behandlar propositionen. Med ändringar av rättelsetyp avses i huvudsak ändringar som gäller propositionens formella utformning. Ändringar av rättelsetyp kan även innehålla förslag till ändringar i sak då dessa är obetydliga med beaktande av propositionen som helhet förutsatt att det råder en klar politisk enighet i frågan. Om ärendet kan bli föremål för tvister inom regeringen skall ändringsförslaget inte kunna framföras till utskottet enbart genom ett brev från ministeriet. För att säkra att den kompletterande propositionen blir tillräckligt klar och begriplig skall den kunna innehålla även sådana delar i den tidigare propositionen i vilka ändringar inte föreslås.

I det nuvarande 2 mom. föreslås uttrycket ”när skäl till detta föreligger”, vilket ansluter sig till möjligheten att återta en proposition, bli struket. Ändringen skall gälla ordalydelsen och kommer inte att innebära någon ändring i sak i förutsättningarna för den nuvarande proceduren då en proposition skall återtas. Avsikten är således inte att utvidga presidentens maktbefogenheter då en proposition skall återtas.

31 och 32 §§. På grund av möjligheten att komplettera budgetpropositionen föreslås en justering av de stadganden som gäller innehållet i budgetmotioner och tiden för när dessa skall väckas. En budgetmotion som väcks på grund av en proposition som kompletterar budgetpropositionen kan innehålla endast en sådan ändring som direkt ansluter sig till den kompletterande propositionen. En sådan bud-

getmotion skall väckas inom tre dagar. Tiden börjar då det meddelas att den kompletterande propositionen har kommit och slutar klockan 12 den tredje dagen därefter. Dessa begränsningar i sak och i avseende å tid av en budgetmotion skall gälla även de budgetmotioner som väcks med anledning av en proposition som kompletterar en tilläggsbudgetproposition.

De föreslagna begränsningarna motsvarar de som för närvarande gäller för en budgetmotion som väckts på grund av en tilläggsbudgetproposition. Den kompletterande propositionen skulle i praktiken komma att avlåtas under slutskedet av budgetbehandlingen i riksdagen. Det är därför inte motiverat med en mer omfattande motionsrätt än den som föreslagits.

2. Ikraftträdande

Lagen bör träda i kraft så snart som möjligt efter att den har antagits och blivit stadfäst. För att de missförhållanden som framgår av

det ovan nämnda betänkande som riksdagens grundlagsutskott avgav om propositionen rörande skatteskalorna för 1993 snabbt skall kunna rättas till kan lagförslaget behandlas i brådskande grundlagstiftningsordning, om riksdagen anser detta ändamålsenligt.

Det vore ändamålsenligt att lagen träder i kraft i början av en riksdag eller åtminstone så att tidpunkten för när lagen träder i kraft inte infaller så att problem kunde orsakas t.ex. för den budgetbehandling som då pågår i riksdagen.

3. Lagstiftningsordning

Eftersom lagförslaget gäller ändring av grundlag bör det behandlas på det sätt som 67 § riksdagsordningen stadgar.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av riksdagsordningen

I enlighet med riksdagens beslut, tillkommet på det sätt som 67 § riksdagsordningen stadgar, ändras 28 § 2 mom., 31 § 1 mom. 2 punkten och 32 § 3 mom. riksdagsordningen, dessa lagrum sådana de lyder 28 § 2 mom. i lag av den 18 mars 1983 (278/83), 31 § 1 mom. 2 punkten i lag av den 22 juli 1991 (1078/91) och 32 § 3 mom. i lag av den 6 mars 1992 (205/92), som följer:

28 §

Republikens president kan ändra en proposition som avlåtits till riksdagen genom att avlåta en proposition som kompletterar denna. En sådan proposition skall avlåtas innan ett specialutskott har avgivit sitt betänkande i ärendet. Presidenten kan även återta en proposition.

31 §

Riksdagen äger rätt att upptaga av riksdagsman behörigen väckt motion. Motion kan innefatta:

2) budgetmotion, innehållande förslag till anslag eller annat beslut som skall tas in i statsbudgeten eller till en sådan ändring i statsbudgeten som har direkt samband med regeringens tilläggsbudgetproposition; med anledning av en proposition som kompletterar

budgetpropositionen kan dock endast en sådan budgetmotion väckas som direkt ansluter sig till den kompletterande propositionen;

32 §

Budgetmotioner kan väckas under en tid som börjar när budgetpropositionen har anmälts i riksdagen och som slutar klockan 12 den fjortonde dagen därefter. Med anledning av en proposition som kompletterar budgetpropositionen och av en tilläggsbudgetproposition kan budgetmotioner väckas under en tid som börjar när propositionen har anmälts i riksdagen och som slutar klockan 12 den tredje dagen därefter.

Denna lag träder i kraft den
199 .

Helsingfors den 17 september 1993

Republikens President
MAUNO KOIVISTO

Justitieminister *Hannele Pokka*

Lag

om ändring av riksdagsordningen

I enlighet med riksdagens beslut, tillkommet på det sätt som 67 § riksdagsordningen stadgar, ändras 28 § 2 mom., 31 § 1 mom. 2 punkten och 32 § 3 mom. riksdagsordningen, dessa lagrum sådana de lyder 28 § 2 mom. i lag av den 18 mars 1983 (278/83), 31 § 1 mom. 2 punkten i lag av den 22 juli 1991 (1078/91) och 32 § 3 mom. i lag av den 6 mars 1992 (205/92), som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

28 §

Republikens president kan återtaga proposition när skäl till detta föreligger.

Republikens president kan *ändra en proposition som avlåtits till riksdagen genom att avlåta en proposition som kompletterar denna. En sådan proposition skall avlåtas innan ett specialutskott har avgivit sitt betänkande i ärendet. Presidenten kan även återta en proposition.*

31 §

Riksdagen äger rätt att upptaga av riksdagsman behörigen väckt motion. Motion kan innefatta:

2) budgetmotion, innehållande förslag till anslag eller annat beslut som skall tas in i statsbudgeten eller till en sådan ändring i statsbudgeten som har direkt samband med regeringens tilläggsbudgetproposition;

2) budgetmotion, innehållande förslag till anslag eller annat beslut som skall tas in i statsbudgeten eller till en sådan ändring i statsbudgeten som har direkt samband med regeringens tilläggsbudgetproposition; *med anledning av en proposition som kompletterar budgetpropositionen kan dock endast en sådan budgetmotion väckas som direkt ansluter sig till den kompletterande propositionen;*

32 §

Budgetmotioner kan väckas under en tid som börjar när budgetpropositionen har anmälts i riksdagen och som slutar klockan 12 den fjortonde dagen därefter. Med anledning av en tilläggsbudgetproposition kan budgetmo-

Budgetmotioner kan väckas under en tid som börjar när budgetpropositionen har anmälts i riksdagen och som slutar klockan 12 den fjortonde dagen därefter. Med anledning av en *proposition som kompletterar budgetpro-*

Gällande lydelse

tioner väckas under en tid som börjar när propositionen har anmälts i riksdagen och som slutar klockan 12 den tredje dagen därefter.

Föreslagen lydelse

positionen och av en tilläggsbudgetproposition kan budgetmotioner väckas under en tid som börjar när propositionen har anmälts och som slutar klockan 12 den tredje dagen därefter.

Denna lag träder i kraft den
199 .
